

Саногенне мислення людини: ресурс екотерапії

Проблема здоров'я та здорового способу життя є надзвичайно актуальною в умовах екологічних потрясінь, інформаційних перевантажень, надзвичайних ситуацій, впливу психотравмуючих факторів. Тож важливо кожній людині володіти саногенним (оздоровчим) мисленням. Зміст саногенного мислення передбачає керування своїми емоціями, контроль своїх потреб, забезпечення умов для самовдосконалення. Сприяє саногенному мисленню спілкування з природним середовищем – екотерапія. Одним із напрямків екотерапії є аероапіфитотерапія, що передбачає комплекс впливів, які забезпечуються у спеціально обладнаному приміщенні – апібудинку. Матеріальним оснащенням якого є: внутрішньо вбудовані

бджолині вулики-лежанки, в яких вмонтовані сітчасті отвори, функцією яких є насичення повітря приміщення ароматами меду, прополісу, воску та іншими продуктами бджолиної сім'ї; різні лікарські трави, які наявні у приміщенні, що використовуються під час приготування фітонапоїв та натуральний квітковий мед; підлога апібудинку застелена луговим різнотрав'ям з домішками лікарських трав, що створює особливий аероапіфитоклімат та сприяє мікромасажу ступень ніг.

Разом із співавторами отримано патент на корисну модель «Спосіб психологічного та психофізіологічного розвантаження» № 36198 від 12.08.2019 р.). Тож за відсутності протипоказань щодо впливу продуктів бджільництва такий спосіб

доцільно використовувати для попередження проблем психологічного характеру, корекції психологічного і психофізіологічного стану людини, покращення її психологічного здоров'я. Всім бажаємо саногенного мислення та психологічного здоров'я!!!

Світлана ЯЛАНСЬКА, доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Ніна АТАМАНЧУК, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Два запитання до Геннадія Сумського

СПРАВИ ГРОМАДИ

Голова Царичанської громади відповів на запитання стосовно ситуації із забезпеченням медпрепаратами інсулінозалежних хворих на цукровий діабет та щодо долі місцевого фізкультурно-спортивного товариства «Колос».

Сказати, що в останні кілька місяців ситуація із забезпеченням інсулінозалежних діабетиків життєво важливим для них препаратом погіршилася, це не сказати нічого. Ледве не щодня до редакції «ЕХО» звертаються люди із проханням пояснити, що ж відбувається із виділенням безкоштовних ліків.

Безумовно, у основному дзвонять, пишуть, а то й приходять жителі Кобеляк та інших населених пунктів громади. Дехто розповідає про свою біду в соцмережах. Головне, що хвилює людей аж до відчаю — це невизначеність.

Мама однієї хворої розповіла:

— Я вже нічого не розумію і не знаю, кому вірити. У доньки інсуліну залишилося на пару тижнів. Їй і так його постійно не вистачає, доводиться докупляти в Полтаві за власні кошти. А зараз взагалі не зрозуміло, що буде. Пішла в ПМСД (від редакції: місцевий центр первинної медико-санітарної допомоги). Там одні кажуть, що гроші на інсулін із держави прийшли. Але, чомусь, він з'явиться в аптеках аж у кінці лютого. Подзвонила в міськраду. Там кажуть, що й місцеві депутати грошей дали і навіть уже й заплатили. А де ж той інсулін? Невже й ці кошти вкрали? Це ж життя людей у буквальному сенсі.

Дехто із хворих чи їх родичів стверджують, що проблема із забезпеченням інсуліном існує лише в Кобеляцькій громаді.

Для того, щоб в'ясувати, чи повністю забезпечені інсуліном жителі сусідньої Царичанської громади, ми напряму звернулися до її голови Геннадія Сумського.

Тут невелика ремарка. Взагалі, як свідчить досвід останніх років, напряму журналісти «ЕХО» та інших видань можуть звертатися і готувати відповіді до керівників практично всіх органів місцевого самоврядування, за виключенням кобеляцького міського голови Олександра Копельця. Той, у кращому випадку, пропонує надсилати письмовий запит, а потім тупо на нього не відповідає. Але це — інше питання.

Геннадій Сумський визнав, що ситуація із забезпеченням інсулінами хворих жителів Царичанської громади далека від нормальної.

Керівник пояснив:

— Дуже хочу, щоб люди мене почули і зрозуміли, як закупають інсулін, котрий потім безкоштовно дають хворим людям. Існує державна програма, із державного бюджету виділяють гроші. Але їх, цих грошей, постійно не вистачає. І не тому, що їх хтось украв. Вкрасти гроші, виділені державою на інсулін, неможливо. Та й не знаю я людини, яка на таке зважиться. Так от, кошти держава дійсно виділяє. Але в недостатньому обсязі. От дивіться. Для повного забезпечення інсулінами всіх хворих у Царичанській та сусідніх громадах на 2020 рік було потрібно 1 мільйон 501

тисячу 877 гривень. Із копійками якимись. Надійшло із державного бюджету тришки більше мільйона. Так держава яку субвенцію запланувала, таку й видала, не більше і не менше. Але ми із року в рік буквально «закидаємо» обласний Департамент охорони здоров'я листами, у яких повідомляємо, що цих грошей не вистачає. Насправді, потрібно півтора мільйона. І прохаємо збільшити розмір державного фінансування. А нам відповідають, що ми теж маємо право закупляти інсулін. А людям, які скаржаться, відповідають, що держава виділила гроші в повному обсязі. Не уточнюючи, що їх не вистачить. Ніби й не збрехали, але люди так нічого і не зрозуміли. І тому потім нам доводиться виділяти гроші на інсулін із селищного бюджету. І ми це робимо вже не один рік. Так, у минулому році виділили 424 тисячі гривень, або 23 відсотки від усієї суми, використаної на придбання інсуліну. У цьому році вже надійшли 807 тисяч гривень із державного бюджету. Це — на півроку. А потрібно по цьогорічних цінах 1 мільйон 160 тисяч. І знову доплачуватимемо ми. Так, селищна рада може, але не зобов'язана купляти інсулін. Могли б і не виділити кошти. Але ж куди ми подінемося, не кинемо ж своїх земляків напризволяще. Отака ситуація. Так що не лише в Кобеляках проблеми. Але вирішуємо, стараємося.

Замість «Колосу» — «Мир»

Друге запитання було поставлене щодо долі фізкультурно-спортивного товариства «Колос». Як відомо, у Кобеляках та громадська організація, яка раніше фінансувалася з бюджету Кобеляцького району, опинилася під загрозою зникнення. Немає району — немає грошей. А громада явно «не горить» бажанням утримувати «колосо».

І от днями редакція «ЕХО» отримала повідомлення про те, що й у Царичанці ФСТ «Колос» припиняє свою діяльність. Про це нам розповів колишній керівник цієї організації Євген Стратів.

Він сказав:

— Я звільняюся. Нас би мав фінансувати вже Дніпровський район. Але грошей немає. Громада ж фінансує свій «Мир».

Достовірність цього повідомлення підтвердив і селищний голова Геннадій Сумський.

Він пояснив:

— Так, ми вже дуже давно фінансуємо діяльність нашого спортивного клубу «Мир». Робитимемо це й надалі. Спортінструктори в нас є майже в кожному селі. Тобто, від припинення діяльності «Колоса» фізкультурне життя в Царичанці не припинилося. Скоротили посади, одну людину ми прийняли до себе на роботу. Життя продовжується.

У принципі, все зрозуміло. Незрозумілою в цій і багатьох інших історіях із підпорядкуванням і фінансуванням залишається лише одне — необхідність у існуванні районних рад. У них є голови, заступники і депутати. І немає грошей ні на що інше.

Але то — інша тема.

Ігор ФІЛОНЕНКО